

Söndag efter jul

Psalmer: 334, Ps71, 347, 212, 214, 341

Texter: 2 Mos 1:15-21, 2 Tim 3:14-15, **Mark 10:13-16**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Låt oss be!

Himmelske Fader, du ger alla som tar emot Jesus rätt att bli Guds barn, och avvisar ingen. Ge oss kraft att fortsätta föra människor till honom, stor som liten, för deras själars frälsning. Amen.

Vi hör i dagens text att man bar fram små barn till Jesus för att han skulle röra vid dem. Det var småbarn, för de bars fram på armen och Jesus tog upp dem i fannan.

Varför kom föräldrarna med sina barn till Jesus? Ja, föräldrarna litade själva på Jesus. De hade kommit till tro på hans ord och de hade sett, eller hört, om hans gudomliga gärningar som han gjorde enligt Gamla testamentets löften om Messias. Föräldrarna ville barnen allt gott både till kropp och själ och därför bar de fram barnen till Jesus för att de skulle få del av Guds andliga välsignelser.

Föräldrarna gjorde helt rätt. Det är att rätt ära Kristus när vi tror hans ord och tar emot honom som vår Frälsare, och även vill ha honom som Frälsare för våra barn. Men lärjungarna började visa bort dem när de kom med sina små barn. Kanske tänkte de att barnen var för små för att ha någon nytta av vad de ändå inte kunde förstå. Kanske tyckte de att småbarn bara var till besvär för Mästaren.

När Jesus såg det blev han upprörd. Det här är enda gången i Nya testamentet som detta verb används om Jesus. Men det används på några andra ställen om både lärjungarna och fariséerna. Då brukar man översätta ”de blev förbittrade”, ”de blev förargade”, ”de blev onda på”. Det innebär att Jesus blev rent ut förargad när han såg lärjungarna visa bort föräldrarna när de kom för att bära fram sina små barn till honom.

Jesus sa: *"Låt barnen komma till mig och hindra dem inte! Ty Guds rike tillhör sådana.* Jesus förklarar att föräldrarna gjorde helt rätt som bar fram de små barnen till honom fast de ännu var så små att de inte kunde förstå eller ta emot undervisning. Det är sådana som Guds rike är till för, säger Jesus.

Det här betyder inte att små barn är syndfria och därför automatiskt tillhör Guds rike. Nej, de föds lika sina föräldrar som syndare och är i samma behov av Guds

frälsning. Att spädbarn är syndare innebär naturligtvis inte att de är gjort det som är ont. Nej, de har varken gjort varken gott eller ont. Möjligtvis har de gjort gott eftersom de är en glädje för sina föräldrar.

David säger i Psalm 51: *Se, i synd är jag född, och i synd blev jag till i min moders liv.* Här bekänner han inte sin mors synder utan sin egen synd. Han bekänner att han är formad i moderlivet såsom syndare. Det var inget speciellt med honom. Vi är alla lika - syndare till vår natur. Det är orsaken till att vi sedan bryter mot Guds bud med tankar, ord och gärningar och varje dag måste be om Guds förlåtelse. Det är inte yttre synder som gör oss till syndare utan det är därför att vi är syndare som vi bryter mot Guds bud. Eftersom vi alla är syndare, små som stora, behöver vi bli räddade undan syndens lön som är döden.

Nu säger Jesus om de små barnen: *Guds rike tillhör sådana.* Guds rike är ett andligt rike där människor får leva i en välsignad gemenskap med Gud. Jesus är Guds lamm som tagit bort världens synder. Synden som skiljer oss från Gud har han tagit bort och gett oss rätt att bli Guds barn. Guds rike där vi har en välsignad gemenskap med Gud är också till för barnen. Ja, Jesu ord innebär att Guds rike i synnerhet är till för barnen och ska ges åt dem.

Jesus gav Guds rike åt barnen genom att förmedla de andliga välsignelserna genom handpåläggning. Men hur gör han det idag hos oss? Hur ska vi bära fram barnen till Jesus? Ja, vi ska bära fram dem till det nådemedel där Guds rike och alla andliga välsignelser ges åt oss. Det är dopet i vatten och Ande.

Kom ihåg vad Petrus sa i sin pingstpredikan: *"Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlättna. Då skall ni få den helige Ande som gåva. Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar."* Vi lär oss vad dopet ger och vilka det är ämnat för: Dopet ger förlåtelse för alla synder, och det ger den helige Ande som gåva. Vilka gäller löftet? Löftet gäller alla, vuxna som barn. Dopets löfte gäller uttryckligen barnen. Petrus säger: *Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar.*

Kroppsliga och jordiska gåvor kan alla ta emot, stora som små, så vitt vi har en kropp och lever. Men andliga och eviga välsignelser och gåvor kan vi bara ta emot genom tron. Kan då de små barnen ta emot några andliga och eviga gåvor? Kan små barn verkligen tro?

Ja, vi läste i vår text ur Markus evangelium så här: *[Jesus] tog upp dem i famnen och lade händerna på dem och välsignade dem.* Vad gällde välsignelsen? Vid flera tillfällen rörde Jesus vid människor som var sjuka, blinda eller döva. Han rörde vid dem och botade dem. Han gav dem kroppsliga och jordiska gåvor:

hälsa, syn eller hörsel. Men här står det inte ett ord om att barnen var sjuka, eller blinda, eller döva, eller hade något annat behov. Det var friska, välskötta barn. Det var inte för att Jesus skulle bota dem från sjukdomar som föräldrarna bar fram dem. Välsignelsen gäller inte så mycket deras kroppsliga hälsa som deras andliga liv. Jesus välsignade dem och gav dem andliga och eviga gåvor.

Andliga gåvor kan vi bara ta emot genom tron. Att tro är en sak, att kunna redogöra för tron är en annan sak. Fast barnen inte kan redogöra för sin tro har de tron. Jesus säger så i Matteus 18:e kapitel: *Men den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup.* Jesus säger klart och tydligt att de små barnen kan tro och tror på honom, och varnar för konsekvenserna av att förleda någon av dessa små bort från sin barnatro.

Ja, Jesus ställer fram de små barnen som exempel för oss: *Amen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in.* När vi hör dessa ord ska vi tänka på berättelsen om Nikodemus som kom till Jesus om natten. Jesus lärde honom att det var nödvändigt att bli född på nytt. Nikodemus frågade: *"Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till?"* Jesus svarade: *"Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike. Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är ande...."* Nikodemus frågade: *"Hur kan det ske?"* Jesus svarade: *"Du är Israels lärare och vet inte det.* På det här sättet behöver inte ett litet barn bli tillrättaviserat. De misstror inte vad som berättas utan har lätt för att tro det. Så ska vi också förhålla oss till Guds ord. Skriften har bevisat sin sanning genom att låta allt det som var förutsagt genom profeterna gå i uppfyllelse. Jesu uppståndelse har med kraft bevisat att han är Guds Son och har bekräftat sanningen i hans ord. Apostlarnas undervisning blev bekräftad av många tecken och förutsägelserna för Nya testamentets tid har gått i uppfyllelse. Visst kan vi ställa en fråga, "hur kan det ske" som Nikodemus först gjorde. Men när Herren svarat ska vi inte fortsätta ifrågasätta utan i tillit ta emot hans ord. Som barn ska vi ta emot det vår himmelske Fader talar till oss. Det är så vi tar emot Guds rike – i troende hjärtan. Amen.

Låt oss be

Vi tackar dig Jesus att du instiftat dopet för att ge förlåtelse för alla synder och den helige Ande som gåva. Lär oss lita på dina löften och gömma ditt ord i våra hjärtan. Bevara oss för allt som kan rubba vår tillit till dig och ditt ord. Amen